

Oponentský posudek

na disertační práci Evy Šašinkové

Předložená disertační práce je přirozeným dílčím výsledkem celoživotního hlubokého zájmu E.Šašinkové o hru na kontrabas a jejího všeobecně širokého zájmu o celou problematiku s tímto nástrojem související.

Práce je rozložena do 4.hlavních kapitol.

1. kapitola obsahuje historický přehled vývoje kontrabasové hry a je zakončena statí o čtyřech nejvýznamnějších osobnostech sólové kontrabasové hry.

2. kapitola s názvem Česká kontrabasová škola obsahuje výčet českých konzervatoří, jejich stručnou genezi včetně představení pedagogů od počátku až po současnost. V závěru je doplněna přehlednými grafy všech současných českých pedagogů působících na konzervatořích i vysokých školách.

3. kapitola nazvaná Literatura českých autorů pro kontrabas je zaměřena na původní tvorbu kontrabasistů-skladatelů od založení pražské konzervatoře (Václav House) až po Františka Hertla (†1973). Grafy, sestavené na základě informací z osobního průzkumu absolventky, v závěru kapitoly prozrazují poměry instruktivních skladeb používaných na konzervatořích i vysokých školách. Zde by jistě bylo zajímavé, kdyby nám absolventka při své obhajobě mohla přiblížit jakým způsobem získávala z konzervatoří informace o užívání literatury.

4. kapitola je bezesporu pozoruhodnou částí disertační práce Evy Šašinkové.

Nese název Významní pedagogové české kontrabasové současnosti. Dle slov autorky kapitola vznikala jako samostatný výzkum spojený s projektem GAUK, což umožnilo autorce provést bádání v nebyvalém rozsahu a kvalitě. Veškeré informace a dokumentace jsou autentické, získané rozhovory s popisovanými pedagogy. Vzhledem k rozsahu fotodokumentace musela tato část být časově velmi náročná a vyžadovala promyšlenou přípravu.

Aktuálnost a přínos práce pro pedagogiku a společnost.

Vzhledem k naprostému nedostatku české literatury na dané téma je disertační práce bezesporu velkým a aktuálním přínosem a zasloužila by si širokou publikaci jakožto zdroj informací pro pedagogickou odbornou i laickou veřejnost. Taktéž vzhledem k nedostatku zvláště původní české literatury je cenná svým souhrnem a uspořádáním nejdůležitějších faktů české kontrabasové školy a měla by být k dispozici širokému spektru všem amatérským i profesionálním hráčům, studentům a pedagogům.

6 základních hypotéz v závěru práce považuji za zcela naplněné a argumentačně zdůvodněné.

Pokud bych měl uvést nějaké poznámky k předložené disertační práci, rozdělil bych je na dvě skupiny:

První je spíše doplňkového charakteru, protože si uvědomuji, že jsou na okraji hlavního smyslu práce. V kapitole 1.3. Slavní nástrojaři... absolventka jmenuje nejslavnější jména světových nástrojařských škol. Nástroje některých z nich jsou známy a dochovány. Jak je to ovšem třeba s údajnými kontrabasy A.Stradivariho a G.Guarneriho?

Co se týče pražské školy, očekával bych ještě aspoň dvě důležitá jména.

Druhou poznámkou bych rád nadhodil mnohem objemnější téma. Při pročítání kapitol o kontrabasistech - skladatelích a seznamech skladeb, které po sobě zanechali, mě napadlo, jaké množství z nich doposud nebylo publikováno a při tom lze tušit, že mnoho z nich by mohlo obohatit současně používanou literaturu. Vzhledem k mimořádnému zájmu Evy Šašinkové o tuto oblast, jejím schopnostem a entusiasmem, by právě téma jak uvést starou literaturu v život mohlo být předmětem jejího dalšího pátrání. Uvítal bych, kdyby se absolventka při své obhajobě k tomuto vyjádřila.

Disertační práci k obhajobě doporučuji.

Prof.Jiří Hudec

